

PREMIUM

De Matthäus Passion in de Heusdense Catharijnenkerk. © Copyright Pien Boelen

Ineke is al sinds 1983 compleet verkocht aan de Heusdense Matthäus Passion: ‘Steeds weer raakt het me’

HEUSDEN - De afgelopen twee jaar kon Ineke van Engeland - Hein de Matthäus Passion niet bijwonen, gisteren weer wel. „Thuis luisteren was slechts surrogaat.”

Kees Klijn 15-04-22, 08:55

Wat in je jeugd wordt gezaaid, zal later meestal tot volle bloei komen. Daar kan Ineke van Engeland – Hein (71) over meepraten. Thuis, in Nijmegen, moest ze tot in den treure de Brandenburgse Concerten van Johann Sebastian Bach aanhoren; op haar vijftiende maakte ze samen met haar vader, die in zijn vrije tijd organist was, voor de eerste keer de Matthäus Passion mee. Overdonderd? Nee, niet meteen. Op die leeftijd wil je andere dingen ontdekken, had ze het even gehad met het protestantisme. Dus werd ook Bach geparkeerd.

Totdat zij en haar man Wim in 1983 naar Drunen verhuisden. Een vriendin nodigde haar uit om in de Grote of Sint-Catharinakerk in Heusden de Matthäus Passion bij te wonen. „Het was fantastisch, was meteen verkocht. Die muziek komt écht binnen. Met het Erbarme dich stond

het kippenvel op mijn armen. En steeds weer raakt het me.” Elk jaar bezoekt Ineke de uitvoering, samen met Wim.

De Matthäus Passion heeft voor haar een diepere dimensie. „Ik ben gelovig. Het lijdensverhaal van Jezus ontroert me: hij is voor ons gestorven aan het kruis. Een heel treurig verhaal, dat in Heusden op een heel indringende wijze wordt gebracht. Tegelijkertijd is Jezus gekruisigd om ons te verlossen.”

‘Heusden zelf: wat een mooi decor’

In de Matthäus Passion, die ze op Witte Donderdag bijwoonde, klopt alles, vindt Ineke. „De kerk is prachtig. Muziek en zang zijn top, worden gedragen door een fantastische akoestiek. En de omgeving, Heusden zelf: wat een mooi decor.”

Waar ze wel aan moest wennen als ze samen met het college van burgemeester en wethouders - Wim was van 2010 tot 2018 wethouder - op Goede Vrijdag gingen: de pauze voor een uitgebreide lunch in de vesting. „In het begin vond ik dat vreselijk. Toch ben ik er snel aan gewend. Waar ik voor vreesde, dat je er na de pauze weer helemaal in moet komen, is niet uitgekomen. Te danken aan de genialiteit van Bach, hij dompelt je meteen weer onder in het lijdensverhaal.”

Ik heb de muziek tijdens corona zó gemist

Ineke van Engeland

Vorig jaar en in 2020 bleef het op Witte Donderdag en Goede Vrijdag muisstil in de kerk: corona had de Matthäus Passion van de agenda geschrapt. „Verschrikkelijk, een drama. Ik heb de muziek zó gemist, ook als bemoediging in het leed dat door dat virus op ons pad was gekomen. Zelf heb ik corona gehad, erg ziek geweest. Bovendien: een traditie, daar kijk je naar uit. Geeft je houvast. En dat werd doorbroken.”

Een alternatief was er natuurlijk wel voorhanden: thuis via Spotify Bachs magnus opus tot je nemen. „Heb ik gedaan, maar dat is surrogaat. Om het te doorleven moet je het meemaken, kan ook niets je afleiden.”

Corona is voorbij, donderdagavond was het zover. „Op het moment dat ik de deur uitga, gaat er een gordijn dicht. Dan stap ik in de sfeer van de Matthäus Passion. Dan onderga ik het, laat ik me bemoedigen. Naast lijden en ellende - denk aan Oekraïne - is er meer: hoop. Dat heb ik in de sfeer van thuis uit meegekregen, geloof daarin. En dat geeft de Matthäus Passion voor mij extra glans.”